

Johansen & Nielsens, Boktrykkeri, Oslo,

NORSK SCHAKBLAD

ORGAN FOR NORSK SCHAKFORBUND

Nr. 10-12 | Oktober – December 1926 | 7. aarg.

Indhold:

H. C. Christoffersen (m. billede)	side 97
Schakspillet i det 16.–19. aarh.	" 99
Oslo-systemet	" 101
Klub og kreds	" 102
Telefonmatch Oslo—Bergen	" 107
To fribønder mot kvalitet	" 108
Love for Norsk Schakforbund	" 109
Partier	" 111
Aljechins aapning	" 114
Problemer	" 115

Med dette hefte følger indholdsfortegnelse for 7. aargang.

OSLO :: JOHANSEN & NIELSENS BOKTRYKKERI

NORSK SCHAKBLAD
AARGANG VII. — 1926

Vort store lager av schakbrikker og schakbretter anbefales.

Almindelige schakbrikker, 6 størrelser.	fra kr.	3.60	til kr.	9.00	pr. spil
Internationale	"	7	"	7.00	- - 18.00 - -
Do. med bly og filt	"	5	"	14.00	- - 28.00 - -
Reiseschak av ben	"	2	"	10.00	- - 12.00 - -
" i skind	"			10.00	
Schakbretter av pap				1.50	- - 2.25 - -
" paa karton				0.40	- - 0.60 - -
" av træ en mængde sorter og størrelser				5.00	- - 25.00 - -
Schakbretter av voksduk	kr.	3.00, 4.00 og 5.00			

Schakliteratur i godt utvalg.

N. W. DAMM & SØN
ØVRE SLOTSGATE 6, OSLO

NORSK SCHAKBLAD
ORGAN FOR NORSK SCHAKFORBUND

AARGANG VII. — 1926

REDAKTION:

WILLY KRISTIANSEN. (Nr. 1—3).
O. TRYGVE DALSEG. (Nr. 4—12).
TH. C. HENRIKSEN. (Problemavd.)

OSLO 1926
JOHANSEN & NIELSENS BOKTRYKKERI

NORSK SCHAKBLAD

ORGAN FOR NORSK SCHAKFORBUND

Nr. 10-12

Oktober-December 1926.

7. aarg.

H. C. Christoffersen.

Norgesmester i schak 1926.

„Mot Christoffersen fra Drammen
er en kamp ei bare gammen.
Fotografens granskerie
kan med lefhet følge noe
med udi hans motparts tanker,
intet under han ham banker.“
(Einar Lund).

Aarets norgesmester, hr. H. C. Christoffersen, er født 1882 i Drammen. Det er allerede før i dette blad gjort opmerksom paa det for Drammen saa smigrende faktum at mesterskapskassens medlemmer i slik en utstrækning er rekrutert fra denne by. I motsætning til de øvrige er imidlertid Christoffersen blit sin fødeby en trofast borger, og saaledes er for første gang siden mesterskapets indførelse den ærefulde titel gaat utenfor hovedstaden.

H. C. Christoffersen.

men og Oslo er ikke lang for en mand med Christoffersens aldrig svigtede kjærlighet til det ædle spil.

Uten fare for overdrivelse kan man si at Christoffersen i den sidste halve menneskealder har hørt med blandt „topspillerne“ i det norske schakliv. Han var faktisk den første norgesmester, idet han vandt den første turnering som Norsk Schakforbund arrangerte — uten at dog

mesterskapet dengang, i 1916, var indstiftet. Siden har han deltaget i de fleste landsturneringer med udmærkede resultater, indtil han nu, eiendommelig nok akkurat 10 år efter sin første triumf, etter kommer op på første plads.

Han har også deltaget i de skandinaviske turneringer i Göteborg 1909, Stockholm 1912 og Oslo 1917, og altid førstaaet at sætte sig i behørig respekt hos sine motstandere fra broderlandene. Svenske ne har desuden lært at frygte ham som en af Skandinaviens sterkeste korrespondancespillere, idet han i 1915—1916 vandt to første-præmier i „Tidskrift för Schacks“ korrespondanceturneringer, og sidste år delte han 1.— 2. præmie i „Schackvärdens“ internationale turnering, alle tre ganger i skarpeste konkurrence.

Om end ikke av aar, saa dog av erfaringer er saaledes Christoffersen en af veteranerne i det unge norske schakliv, og mesterskapstitelen er vel fortjent. Den er ham sikkerlig også vel undt — ti aarets norgesmester er meget populær og i høi grad avholdt av alle som er kommet i nærmere berøring med ham.

O. Trygve Dalseg.

Til læserne!

Med dette nummer avslutter Norsk Schakblad sin 7. aargang. Manglen paa fast redaktion og en slet økonomi har gjort at utgivelsen for sidste halvaars vedkommende er kommet helt ut av programmet, og mange av bladets læsere har formodentlig næret bange anelser med hensyn til bladets fremtid.

Aarsaken til denne „forfaldsperiode“ er imidlertid nu fjernet. Det er lykkes at sætte op et budget som muliggør bladets fortsatte utgivelse i samme størrelse og utstyr som før — dog kun 10 hefter pr. aar, og fremforalt, det er lykkes at finde en særdeles skikket mand til det vigtige hverv som bladets chefredaktør — hr. Olav R. Oversand, Trondhjem.

Første hefte av 8. aargang vil utkomme i mars maaned, og derefter vil bladets utgivelse ske regelmæssig. Abonnementsprisen blir som tidligere 6.— kr. pr. aar. Kontingensten bedes indsendt snarest til hr. Oversand under adresse: Boks 246, Trondhjem.

Schakspillet i det 16.-19. aarh.

Ved E. Jürgens.

V.

I det 18de aarhundrede, efterat rokade er blit almindelig, befinder vi os i Europa — bortset fra italienernes fri rokade — saa godt som overalt paa helt moderne grund, forsaavidt det praktiske spil angaaer. Som herholder for den tid vi nu gaar imøte kan Cunningham og Bertin betragtes.

Schakmesteren Alexander Cunningham stammet fra Skotland, men opslog sin bopæl i Haag i begyndelsen af det 18de aarh. Han var en frygtet motstander paa de 64 felter. Den efter ham opkaldte Cunninghams gambit¹⁾ 1. e4, e5, 2. f4, ef: 3. Sf3 Le7 o. s. v., „De tre bonders gambit“ (Bertin) fører til et livlig spil med smukke varianter.

Joseph Bertin hadde paa sine mange reiser høstet den erfaring, at det gaves meget faa gode schakspillere, „da de for det meste ikke forstod at aapne sine partier godt“. Sine erfaringer nedla han i en liten bok „The noble game of Chess“ (London 1735). Han lærer bl. a., at konge- dronning- og løperbønderne bør ut før springerne, og tempotap maa fremfor alt undgaaes. Man skal kun rokere, naar det er nødvendig; ti der tapes ofte et tempo derved.

Foreningslivets og schakorganisationernes tid er inde. Der staar respekt af schaktalentet, selv om det tilhører middelstanden, og ikke bærer noget fornemt navn. Det er nu Frankrike og England, som gaar i spidsen. Paris og London blir de centra, hvorom schaklivet koncentrerer sig. I Paris er det siden 1750 Café de la Regence, som er „bæreren af den franske schaktradition“ (Koch). Der har literaturens stormænd, Rousseau og Voltaire, spilt schak. Og her var det fornemlig, at den geniale Philidor²⁾ som i blinde slog alle sine motstandere, var midtpunktet.

I London nævnes paa denne tid fornemlig „Old Slaughterers Coffee-House“ i St. Martins Lane som møtested for schakspillerne. Her kjæmpet bl. a. Abraham Janssens, Bertin, Stamma og admiral Byng, Gibraltars eroerer, med hverandre paa de 64 felter. —

Efter schakspillets reformering var problemerne traadt mere og mere i bakgrunden. „Like ind i det 18de aarh. forblev problemet en under asken ulmende gnist. Da fremstod araberen Philip Stamma fra Aleppo i Syrien med et verk „Essay sur le jeu des échecs“, som pustet gnisten op til en klar flamme“ (Kohtz). Stammas 100 „problemer“ eller rettere kunstige slutspil, Coups désesperés, maa nærmest betragtes som en art mansuber. De utkom i Paris 1737 og er for storstedelen forfattet af ham selv. Der er her ikke tale om et bestemt antal træk eller betingelser saaledes som i de middelalderlige „partita“. De er dog ikke virkelige partislutninger, hvad man feilagtig har anset dem for at være. Hvit

¹⁾ Først kaldt saa af Stamma 1745.

²⁾ Ogsaa betydelig schakteoretiker. Grundla en egen bondeteori („Bonderne er sjælen i schakspillet“). — Philidors navn indtar en saa fremtrædende plads i schakspillets historie at jeg haaber senere at kunne vie ham en egen serie artikler.

staar i regelen tilsynelatende haabløst foran mat, men har første træk og vinder ved stadig at byde schak. Kun faa af stillingerne er, hvad vi kalder studier. En ny utgave av Stammaas schakverk i London 1745 indeholder tillike spilleapninger, om hvilke v. d. Lasa sier, at de er „ikke interessante“.

Stamma er av v. d. Linde bl. a. blit mistænkt for at ha bragt „av andre bearbeidet, gammelt arabisk schakmateriale med til Europa og der publicert det som egen komposition“. Men han tages i forsvar av J. Kohtz, der sier om v. d. Linde, at han ikke altid har været upartisk i sin dom: den han ikke likte lot han ved enhver leilighet føle sin vrede. La de lærde ha været uenige om Stamma — faktum er, at hans slutspil, „secrets“ (schakhemmeligheter) som Stamma selv betegner dem, har hat sin store betydning alene derved at de har vakt den slumrende lyst til at beskjæftige sig med problemer tillive.

Horwitz betegner Stamma i 1848 som „den uopnaadde mester“. Men allerede hans nærmeste efterfølger *Ercole del Rio* er anset for at ha lagt større mesterskap for dagen. „Hvit trækker og vinder“ (gjør remis) passer paa næsten alle de av del Rio komponerte slutspil. Allikevel angir han ved maføringer trækantallet og formidler derved paa en maate overgangen til den moderne problemkunst. Rios lille lærebok i schak (Modena 1750) utvides betydelig i 1763 ved en utførlig kommentar av Giambattista Lolli. I denne findes 100 slutspilkompositioner, hvorav 12 er Lollis, endel del Rios og de fleste øvrige reproduktioner fra andre verker.

I aaret 1769 blev nok et schakverk utgit i Modena, „Semicenturia“ (d. v. s. „50“) av Domenico Ponziani, indeholdende bl. a. 26 originale kompositioner av Ponziani. V. d. Lasa anser dette for det bedste av de 3 nævnte. Det synes som Ponziani i likhet med del Rio har hat litet tilovers for kunstschat. Næsten alle hans „partiti“ er „pratici“ (spilleschak).

De mange i begyndelsen af det 19de aarh. utgivne problemsamlinger viser, i hvor høi kurs „schakspillet poesi“ nu atter stod. Nogen av de mest bekjendte er „Les stratagèmes des' echecs“ (tysk utgave: „Neuentdeckte Schachspielgeheimnisse“) av en fransk kompilator Montigny (1802), „Oriental Chess“ av W. Lewis (1817) og hans „100 Chess Problems“ (1827). Her findes bl. a. 19 originale kompositioner af Horatio Bolton, hvoriblandt 2 (White to win in six moves), hvor vugten netop ligger paa trækantallet. Endvidere kan nævnes Julius Mendheim (1832), Joh. Friedr. Wilh. Koch (1834) samt A. Alexandre (1846). Med angivelseren av forfattere tok man det dengang ikke saa noe. I Alexandre's samling skal der endog staa hundreder af stillinger under falsk overskrift. Allikevel er den en af de vigtigste i hele problemlitteraturen, idet den gir et samlet overblik over næsten alt, som hittil var ydet.

Opgaver av tildels meget forskjellig karakter rummedes i problemverkerne fra denne tid. Man hadde en tilbøjelighed til at opgi trækantals også ved slutstillinger, hvor dette hverken var paakrævet eller ønskelig. Anderledes, hvor betingelser er knyttet til løsningen — her vil der i regelen kræves angivelse af et bestemt antal træk.

Slutspil á la Stamma begynder nu efterhaanden at bli mere og mere sjeldne. Fordringen blir: mat i det mindste antal træk. Smaken ændrer sig. Der begyndes ikke med schak, men med et forberedende stille træk.

Antallet av de mottræk, som staar til raadighet økes og dermed ogsaa problemernes vanskelighet. Der lægges tillike vekt paa at anbringe flest mulig skjær i løsernes vei ved forførende kombinationer, som leder paa avveie.

Medens Stammaas kompositioner endnu kan tænkes at være opstaat av spillede partier, og være virkelige partislutninger, saa fjerner stillingerne sig mere og mere fra det praktiske spil, de blir ren kunstschat, kun undergit de almindelige for spillet gjeldende love.

Den første større problekomponist, hvor den moderne retning gir sig tydelig tilkjende, er Auguste d'Orville (1842). Hans store samtidige, schakmesteren Adolf Anderssen, slutter sig først til den gamle retning, især del Rio, men senere har hans kompositioner været av mere moderne art. Kohtz og Kockelkorn har temmelig indgaaende behandlet dette tidsrum. Det epokegjørende „indiske problem“ er av Kohtz kaldt „den moderne problemkunsts fakkelsbærer“ og han tilskriver det æren for, at den moderne problemretning hurtig vandt endelig seier.

Efter Philipp Klett, en av de mest fremragende problemkomponister i det 19de aarh., løper det praktiske spil og problemerne ved siden av hinanden som to selvstændige, uavhængige strømme. Vi er nu paa fuld moderne grund.

Jeg vil ikke avslutte dette kortfattende overblik over schakspillet i nyere tid uten at nævne et navn der har en egen klang — Morphy. Amerikaneren Paul Morphy staar som den ypperste representant for det praktiske spil i forrige århundrede. Han viste sig som en ny, sterkt funklende stjerne på firmamentet, der imidlertid snart sluknet. Ved sin ridderlige ferd og sit geniale spil er han et lysende eksempel for schakspillere til alle tider.

Og tænker vi saa tilslut paa de senere tiders brogede schakliv rundt om i landene og den vældige litteratur omfattende saavel schakspillets „poesi“ som dets „prosa“, da vil man medgi rigtigheten av Morphys ord: „Schakspillet er et verdensspil av kosmopolitisk betydning“.

Oslo-systemet.

Oslo og Omegns Schakkreds avholdt sin aarlige kongres lørdagen 18. december og der blev bl. a. vedtatt at der i de aar da landsturneringen er henlagt utenfor Oslo, skal avholdes en individuel turnering om Oslo-mesterskapet. Det bemerkelsesværdige ved det samtidige vedtatte reglement for denne turnering er at den skal arrangeres efter helt nyt system, opfundet av hr. N. M. Nielsen og uteksperimentert i Oslo Schakselskap.

Det nye system, som er døpt Oslo-systemet, er bygget paa utslagsmetoden, dog modifisert derhen at en spiller først trær ut av turneringen naar han har to tap. Systemet kan bedst illustreres ved at ta et praktisk eksempel:

16 spillere er anmeldt. I første runde parres ved lodtrækning. Farve trækkes ved hvert bord.

Efter 1. runde deles spillerne i to avdelinger, avdeling A omfatter de 8 vindere, avdeling B de 8 tapere av første parti. Herav følger at to remisspillere maa fortsætte indtil den ene vinder et parti.

I 2. runde parres spillerne under hver sin avdeling ved lodtrækning. De som hadde hvit i 1. runde spiller nu sort; hvis begge spillere hadde samme farve i 1. runde, trækkes lod.

Efter 2. rundes avslutning (med omspil av remispartier,) vil avd. A være delt i to grupper á 4 mand, gruppe A 1, som har vundet begge partier, og gruppe A 2, som har vundet et parti. Likeledes vil avdeling B bli delt i to grupper á 4 spillere, B 1 med en gevinst, B 2 med to tap. De sidste 4 spillere er dermed utslaatt av turneringen.

I tredje runde sættes spillerne fra gruppe A 2 og B 1 sammen ved lodtrækning og farvebestemmelse som før. Gruppe A 1 har walk over. — De 4 spillere som taper har dermed to tap og gaar ut.

I løpet av 3 runder er dermed deltagerantallet reducert fra 16 til 8. De resterende 8 kan nu spille videre paa samme maate, indtil der efter 8 runder er kaaret en seierherre, eller man kan gaa over til Bergers system naar deltagerantallet er reducert til den ønskelige størrelse.

Det nye systems fordel er at det ved et bestemt antal runder tillater et meget større deltagerantal end etter Bergers system. Dets største mangel er at man ikke kan gaa videre i turneringen før alle remispartier er spillet om. Denne mangel vil umuliggjøre systemets anvendelse i f. eks. en landsturnering, mens det synes at egne sig udmerket ved kreds- og muligens ikke mindst ved lynturneringer.

Systemet kræver at deltagerantallet skal være en potens av 2 (4, 8, 16 o. s. v.), men hvis der er anmeldt et overskytende antal, kan de mindst kvalificerte spille en ekstrarunde efter utslagsmetoden.

D—g.

KLUB og KREDS

Bergens schakklub. Generalforsamling avholdtes d. $\frac{15}{9}$ i klubbens nye, hyggelige lokaler, E. Pontoppidansgt. 8.

Efter at de forskjellige programsposter var behandlet, gik man over til valg. Dette fik flg. utfald: Form. H. Kaminka (gjenv.), vareform. M. Lystad (gjenv.), sekretær M. Olsen (ny), økonom J. Norseth (gjenv.), kasserer Yngv Hansen (ny), styremedlem frk. Signe Olsen (ny), suppl. Frk. C. Eyde (ny), E. Engeseth (ny), revisor O. Kaylie Jørgensen (ny).

Schakklubben Caïssa valgte paa generalforsamling 30. aug, følgende styre: Form. Arnold Tietjen, varaform. M. Brustein, sekr. John. Krogsrud, kass. Alfhild Jensen, materialforv. Johan Olsen. Formandens adr. er Birkebeinergt. 10. — Som man vil se, begynder kvinderne at komme med ogsaa i Bergens anden store klub.

Hamar Schakklub avholdt ordinær generalforsamling paa Oplandske Hotel 4. sept. 1926. 16 medlemmer var til stede. Aarsberetningen blev

godkjent uten bemerkninger. Klubben har i vinter hat lokale paa Ilseng kafe. Det har vært avholdt 23 ordinære spillemøter. I vinterturneringen deltok 16 mand i 1. og 2. klasse, som hadde fellesturnering. 14 fuldførte turneringen.

I 3. klasse deltok 10 mand, hvorav 8 fuldførte. Turneringen fik følgende resultat:

1. klasse: 1. pr. og titel klubmester, F. Godager. 2. pr. Gunnar Olsen. 2. klasse 1. pr. Lyder Larsen, 2. pr. Karl Lund, 3. pr. K. Liberg, 4. pr. Randgaard. 3. klasse 1. pr. Lydersen, 2. pr. O. Flagstad, 3. pr. Grønland, 4. pr. Øverbyhagen.

Premiene blev udelt ved en festlig sammenkomst paa Oplandske Hotel 8. mai.

I vinterens løp har klubben hat to venskapsmatcher mot Lillehammer Schakselskap. Den første avholdtes i „Haandverkeren“ paa Hamar den 22. nov. 1925. Lillehammer møtte med 19 mand. Kampen resulterte i at Lillehammer fik 4 og Hamar 15 point.

Den 13. mai var Hamar Schakklub en tur til Lillehammer med 15 mand. Resultatet var $7\frac{1}{2}$ mot $7\frac{1}{2}$.

Desuden har klubben deltagt i to telefonmatcher.

Den første foregik natten til 14. feb. mot Toten Schakklub. Der blev spilt to partier, 3 spillere fra hver klub paa hvert parti. Toten Schakklub fik $\frac{1}{2}$ point, Hamar $1\frac{1}{2}$.

Den anden var en triangelmatch Gjøvik — Lillehammer — Hamar, om en pokal, velvilligt opstillet av „Hamar Stiftstidende“. Den begyndte natten mellem 20.—21. mars, da der blev spilt 15 træk. Siden sendtes 1 træk andenher dag. Trækkene som blev gjort i ukens løp, blev nestfølgende tirsdag offentliggjort i „Gudbrandsdølen“, „Vestopland“, og „Hamar Stiftstidende“. Matchen blev avsluttet ved en natlig kamp 29.—30. mai, og resulterte i at Gjøvik Schakklub vandt pokalen med 3 point. Lillehammer og Hamar fik hver $1\frac{1}{2}$ point.

Klubbene er „Hamar Stiftstidende“, og først og fremst hr. forretningsfører Thinn, tak skyldig for den interesse bladet har vist schakspillet her paa Oplandene.

Pokalen blev overrakt Gjøvik Schakklub av hr. forretningsfører Thinn ved en festlig sammenkomst, arrangert av Gjøvik Schakklub den 12. juni, hvortil repræsentanter fra Lillehammer og Hamar var indbudt. „Vestoplands“ redaktør hr. Lange, som var til stede, forhøjet feststemningen ved at meddele at han vilde stille op en ny pokal, om hviken der skal kjæmpes i vinter. Av festlige sammenkomster har klubben hat to. Den første 22. nov. i forbindelse med matchen mot Lillehammer Schakselskap, og den anden nyaarsaften. Begge fester meget hyggelige og godt besøkte.

Fra klubben blev der 5. nov. 1925 utsendt skrivelser til endel schakklubber paa Oplandene, med forespørsel om de vilde være med at danne en Oplandenes schakkreds. Det resulterte i at 4 klubber, Gjøvik, Toten, Lillehammer og Hamar sendte repræsentanter til et møte paa Lillehammer, hvor Oplandenes schakkreds blev dannet 12. mai 1926. Formand Gunnar Olsen, Hamar.

Efterat generalforsamlingen hadde behandlet endel lagssaker blev der foretaget valg til styre m. v.

Til formand gjenvælges Gunnar Olsen. De øvrige styremedlemmer blev: K. Elfstedt, Osc Løberg, Per Berg. Supleanter: Helleberg og Øverbyhagen. Revisorer: F. Godager og Alf Jensen. Materialforvalter Øverbyhagen. Festkomite: Gunnar Olsen, Osc Løberg, Lyder Larsen og Øverbyhagen. Festkomite: Gunnar Olsen, Osc Løberg, Lyder Larsen og Alf Jensen. Til turneringsleder: F. Godager. Til medlemmer av turneringskomiteen: Lyder Larsen, Alf Jensen, Øverbyhagen.

Sandnes Schakklub avholdt generalforsamling paa Promenadekafeen den 7. sept.

Aarberetning og regnskap godkjendtes enst. Valgene hadde saadant utfald: formand: E. B. Nilsen (istedefor R. Gausel som bestemt negtet gjenvælg), v. form. G. Bøe, kasserer Osc. Hansen. Varamenar: gjenvælg, v. form. G. Bøe, kasserer Osc. Hansen. Varamenar: gjenvælg, v. form. G. Bøe, kasserer Osc. Hansen.

Turneringskomite: S. Carlson, V. Mile og Tr. Kyllingstad. Efter endel debat endes man om at det nye styre og turneringskomiteen avgjør klasseinddelingen for kommende spilleaar.

Som spillested bestemtes ogsaa iaar Promenadekafeen og spilletid hver tirsdag aften. Kontingenten fastsattes for 1926/27 til kr. 10.— som før.

Ben.

Alvoens Schakklub avholdt generalforsamling mandag den 13—9—26. Formanden I. E Hamre frabød sig gjenvælg, og til ny formand valgtes Anton Hansen, viceform. B. Hamre (ny), kasserer B. Andersen (ny), sekretær Alfr. Andersen (gjenvælg), matr. forvalter A. Jakobsen (ny).

Turneringskomite valgtes A. Frantzen, H. Gjertsen og S. Nortvedt. Ordenskomite Artur Olsen og Ingv. Johannessen.

Porsgrunds Schakselskap avholdt den 17. september 1926 sin aarlige generalforsamling, hvor der til styre for 1926—27 blev valgt: Formand S. A. Kongsgaarden, øvrige styremedlemmer: L. Solstad, S. Thorrud og J. Juve. Til suppleanter for styret valgtes: G. Gottling og ing. Aasbie. Endvidere valgtes: Materialforvalter B. Ditlefson, revisor B. Ditlefson, korrespondent til Norsk Schakblad B. Ditlefson. Til at repræsentere klubben ved Vestfold Schakkretsting valgtes G. Gottling og J. Juve.

Følgende stod best i aarets turnering og blev tildelt diplom: 1. kl.: 1. pr. og klubmester for 1925—26 S. Thorrud. 2. kl. 1. og 2. pr. deltes mellem J. Juve og B. Hansen. 3. kl. 1. pr. J. Bjaaland, 2. pr. G. Gottling. Desuden blev S. Thorrud tildelt præmie for det bedst spilte parti i aarets turnering.

Efter generalforsamlingen var det en festlig tilstelning, hvorunder klubavisen „Caïssa“ blev opført og høstet stormende bifald.

Selskapet gaar iaar en vanskelig sesong imøte da flere av de bedste og mest interesserte medlemmer ikke har anledning til at delta, men ved litt energisk arbeide fra de øvrige medlemmer skulde selskapet allikevel kunne hevde sig i aarets kredsturneringer.

B. D.

Drammens Schakklub avholdt den 17. sept. 1926 sin aarlige generalforsamling.

Aarsberetning og regnskap blev opført og godkjendt.

Av aarsberetningen fremgik at klubben i det forløpende aar har hat 58 spillemøter. Klubben har desuten deltagt i kampen om kredsmesterskapet i Buskerud og besatte her 1. pladsen i A klassen.

De forskjellige hver inden klubben blev saaledes besat: Formand N. O. Haugen, viseform. Oscar Granne, kasserer E. Helin, sekretær Kr. Haugnæss, materialforvalter O. Rørgo. Supleanter til styret: A. Sælaas og E. Thomassen. Revisor N. Ytreberg. Desuden blev der valgt en finanskomite, en turneringskomite og refr. til dagspressen og Norsk Schakblad, vidre en mottagelseskomite og en festkomite.

Nye love blev ogsaa vedtatt for klubben og gjort gjeldende fra 18 september 1926.

A. S.

Sarpsborg Schakklub holdt torsdag den 9de sept. sin aarlige generalforsamling. Aarsberetning og regnskap oplæstes og godkjendtes. Der blev foretaget valg med følgende utfald: formand John S. Syversen (gjenv.), viceformand Aage Nielsen (gjenv.), kasserer Ole Thøgersen (gjenv.), sekretær Erling Hansen (ny). Som varamænd til styret: Th. Johannessen og Hj. Kristiansen. Revisor R. Svensen og korrespondent til „Norsk Schakblad“ A. Hvidsten. Turneringsleder H. Rasmussen. Til festkomité valgtes B. Tobiassen, Erling Hansen og A. Hvidsten.

I sæsongens kredskamper gjorde klubben desværre sig lite bemerket, idet den blev henvist til fjerdepladsen. Ved Norsk Schakforbunds landsturnering i Bergen i sommer, var klubben repræsenteret ved H. Rasmussen. Han spilte i turneringens 1. klasse, hvor han sikret sig 5. pladsen og 3½ points.

Ref.

Schakklubben „Thor“, Oslo, avholdt generalforsamling 22/9. Som styre blev valgt: Formand G. Olsen, viceformand Alf Andersen, sekretær Hugo Johansen, kasserer Th. Ingumdsen, styremedlemmer A. Andersen, E. Olsen, suppleanter P. Andersen, V. Hagen, materialchef Olaf Olsen, bibliotekar Hugo Johansen, revisorer Kaare Nordbye, Hugo Johansen, turneringskomité S. O. Johansen, Elias Olsen Stenberg, festkomité Hugo Johansen, G. Olsen, Th. Rasmussen.

Bergens og Omegns Schakkreds. Da Vestlandsk Schaksammenslutning ikke længer er eksistensberettiget p. g. av de tungvinte og dyre kommunikationer mellem Bergens kreds og Rogalands kreds, er denne besluttet opløst.

Klubberne i Bergens kreds har efter dette stiftet sin egen schakkreds.

Konstituerende møte blev holdt lørdag den 9. okt. Følgende klubber var repræsenteret: Bergens Schakklub, schakklubben „Caïssa“, Bergens Sporveisf. Schakklub, Alvøens Schakklub, Nordnæs Schakklub, Brandfunktionærernes Schakklub og Schakklubben av 1924, Bergen.

Til formand blev valgt O. Kavlie Jørgensen, B. S., varaformand J. Jensen, „Caïssa“, sekretær K. Johnsen, Brandfunktion., kasserer A. Hansen, Alvøen, styremedl.: Arnt Nilsen, Sporveisfunk., varamænd M. Koldahl, „Caïssa“ og E. Nilsen, Nordnæs. Revisor blev A. Tietjen, „Caïssa“ og J. Hamre, Alvøen med P. Holm, „1924“, som varamand.

Dermed er altsaa Bergens og omegns schaksammenslutning et faktum. Hvorvidt dette vil bety en ny ære for schakken i Bergen, blir fremtidens sak at avgjøre. Beklagelig er det imidlertid at denne schaksammenslutning ikke underordner sig Norsk Schakforbund, men forhaabentlig vil dette skridt ikke la vente længe paa sig.

Moss Schakklub avholdt sin aarlige generalforsamling 11. sept.

Formanden holdt en liten mindetale over to av klubbens avholdte medlemmer K. Andersen og M. Rosenberg, som begge siden siste sammenkomst var avgaaat ved døden. — — —

Man gik saa over til at behandle dagsordenen:

Formandens, kassererens og sekretærrens beretninger blev alle godkjendt.

Valgene resulterte i gjenvalg saa godt som over hele linjen: Formanden Harald Christiansen, kasserer Wm. Andreassen, sekretær Andr. Gulbrandsen, suppl. K. Olsen og Hanch-Hansen revisor, Hanch-Hansen, materialforvalter A. Karlsson (ny), turn.komite, Wm. Andreassen (ny), J. Hansen-Smith og L. Rummelhoff.

Efter at ha behandlet en del anliggende (som fandtes i den uuttømelige forundringspose „Eventuelt“) blev generalforsamlingen hevet. Bret og brikker kom for (dagens?) lys; og moroen var snart i fuld gang.

A. G.

Selbak Schakklub avholdt sin aarlige generalforsamling den 21. sept. Aarsberetning og regnskap blev godkjent. Av aarsberetningen fremgik at der i aarets løp er avholdt 29 spillemöter og at klubben har hat et meget godt aar og vist stor fremgang.

Der er spillet følgende kampe: Kredskampe: mot Halden med seier $4\frac{1}{2}$, mot 3 $\frac{1}{2}$, mot Fredrikstad tap $\frac{1}{2}$ mot 7 $\frac{1}{2}$, mot Sarpsborg seier 5 mot 3, og mot Moss uavgjort 4 mot 4, ialt 14 points.

Venskapskampe mot Sarpsborg tap 3 $\frac{1}{2}$ mot 4 $\frac{1}{2}$, mot sammes 2. kl. seier 4 $\frac{1}{2}$ mot 3 $\frac{1}{2}$, og klubbens 2. kl. mot Fr.stad 2. kl. seier 6 mot 2.

Til styre gjenvæltes det gamle, nemlig: formand Kjell Johannessen, viceform. Mathis Andersen, kasserer Johan Stabel og sekretær Sverre Johnsen. Supleanter B. Johansen og Rolf Hansen. Revisorer Ø. Hansen og A. Vessel. Turneringssleder H. Christensen. Repr. til kredsen Kjell Johannessen.

„H“.

Skien Schakklub hadde lørdag 23de oktober en meget godt besøkt generalforsamling. Av aarsberetningen fremgik at klubben hadde hat et ganske bra aar, specielt hvad det økonomiske angik. I de mange kampe klubben har deltatt i har den klart sig paa en udmerket maate og erobret kredsmesterskapet for 1925. Regnskapet som balancerte med vel 1500.00 kroner blev godkjent og meddelt decharge. Endel indre anliggender behandles. Valget som var det siste paa dagsordenen hadde det utfald at Fridtjov M. Nilsen gjenvæltes til formand med 24 stemmer. Til kasserer valgtes T. Sigvaldsen istedetfor A. Thronsen, som paa det bestemteste motsatte sig gjenvalg. Øvrige styremedlemmer blev Gottfred

Nilssen, Haakon Haakonsen og Harald Andersen (ny). Revisorer A. Andersen og A. Tronset. Dermed var den alvorlige del av aftenens program forbi og man gik over til det festlige. Det var et udmerket arrangement festkomiteen hadde faat i stand og det var en glad skare som til tonerne av piano og violin fyldte det lange blomstersmykkede bord. Præmieutdelingen for aarets turneringer foregik samtidig og viste følgende resultater: 1. kl. 1. pr. og klubmester H. Haakonsen, 2. Ingv. Sørensen og 3. pr. G. Jonassen. 2. kl. 1. pr. A. Hagen, 2. pr. E. Johanson og 3. pr. F. M. Nilsen. 3. kl. 1. pr. H. Wærstad, 2. og 3. pr. deltes mellem H. Andersen og R. Lunder som stod likt. 4. kl. 1. pr. Fritz Hennum, 2. og 3. deltes mellem E. Hansen og B. Hansen som stod likt.

Efter bordet tok man saa fat paa blitzturneringen som inddeltes i 3. klasser: Ingv. Sørensen, R. Lunder og B. Hansen vandt hver sin 1. præmie. Den hyggelige generalforsamling sluttet først i de smaa timer.

F. M. N.

Telefonmatch Oslo-Bergen.

Natten mellem 15. og 16. januar utkjempedes en telefonmatch mellem Oslo Schakelskap og Bergens Schakklub paa 6 partier. Matchen begyndte lørdag aften kl. $1\frac{1}{2}$ 8 og varte til kl. 4 søndag morgen, med tre kvarters „Midnatspause.“ At avvikle en telefonmatch paa 6 partier under 8 timers spilletid er godt gjort, men matchen var udmerket organiseret paa begge sider og telefontjenesten gik hurtig og greit. For at eliminere den tid som medgaar til trækkenes telefonering, tok hvert parti kun sin egen tid, og overlot kontrollen av motstanderens ur til nøytrale kontrollører (henholdsvis fra „1911“ og „Caïssa“), slik som tidligere foreslaat her i bladet.

Efter en yderst spændende kamp blev slutsresultatet $3\frac{1}{2}$ — $2\frac{1}{2}$ i Oslo Schakelskaps favor. De enkelte spillere var:

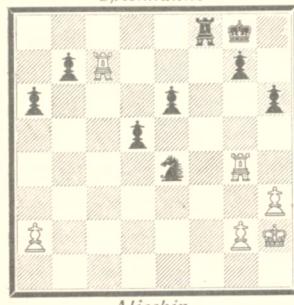
	Oslo.		Bergen.
1. H. C. Christoffersen Magnussen	$\frac{1}{2}$	Thv. Modahl Fr. Dworak	$\frac{1}{2}$
2. L. Haasted Andersen	$\frac{1}{2}$	O. Kavli Jørgensen Endresen	$\frac{1}{2}$
3. A. M. Eriksen N. M. Nielsen	$\frac{1}{2}$	M. Lystad Bendiksen	$\frac{1}{2}$
4. Georg Christiansen J. Sauren	1	G. Jokstad Jac. Bjerknes	0
5. R. Helsing T. Halvorsen	1	R. Thunold E. Sandved	0
6. E. Barca Frank Stray	$\frac{1}{2}$	J. Norseth Store-Røste	1
	$\underline{3\frac{1}{2}}$		$\underline{2\frac{1}{2}}$

To fribønder mot kvalitet.

To forbundne fribønder mot kvalitet repræsenterer jo ifølge almindelig opfatning en ikke ubetydelig materiel fordel, men det er merkelig hvor vanskelig det mange ganger kan være at gjøre denne fordel gjældende, specielt naar taarnavbytte ikke har fundet sted.

Nedenstaaende stilling fremkom i det avgjørende parti mellem Aljechin og Spielmann, Semmering, efter hvits 31. træk.

Spielmann.

Aljechin.

Partiet blev spillet i sidste runde og Spielmann ledet et halvt point foran Aljechin. Han behøvet saaledes kun remis for at sikre sig første præmie. Efter at Spielmann hadde gjennemtænt stillingen i 20 minutter, trak han 31.—Tf7 og tilbød samtidig remis, hvilket Aljechin naturligvis mottok. Ved tap maatte han nemlig dele anden præmie med Vidmar, mens remis sikret ham denne alene.

Fra enkelte hold har man bebreidet Spielmann at han ikke førte partiet til gevinst; man fandt hans remis tilbud litet „sportsmæssig“. Disse bebreidelser imøtegaar Spielmann i sidste

hefte av „Kagans Neueste“. Rent bortset fra at turneringens arrangører og øvrige deltagere gik og verket efter at partiet skulde bli færdig, idet tiden var inde for den omhyggelig forberedte avslutningsbanket, saa hadde Spielmann under sin 20 minutter lange betænkningstid fundet ut at det vilde være i høieste grad resikabelt at spille videre paa gevinst. Han anfører herom:

„Jeg saa at trækgjentagelsen 31.—, Tf7, 32. Tc8, Tf8, 33. Tc7, Tf7 o. s. v. ikke kunde undgaaes, uten at det hvite taarn stadig kunde true bønderne bakfra, hvorved gevinsten blir i høieste grad problematisk, f eks. 31.—, Tf7, 32. Tc8, Kh7 (aabebart den eneste gevinstmulighet) 33. Te8! Sc5 (endnu det bedste; paa Tf6, som anføres av en enkelt kritikere, er efter Tf4! gevinstchancerne snarere paa hvits side) 34. Tc8 (ogsaa Tb4, foreslaat av Reti, kommer i betragtning) b6, 35. Tb4 og nu strander Tb7 paa 36. T+c5. (Hvis 35.— Sd7, saa 36. Tc6, e5 [Te7, 37. Tc7 med trusel T+b6], 37. Td6, d4 38. Tc4 og sort har ingen effektiv parade mot truselen Tc7). Sort kunde i alle disse varianter miste en bonde og maatte inddale sig paa det resikable foretagende at spille sine centrumsbønder fremover under prisgivelse av dronningfløjen. At han herunder kunde komme til at trække det korteste straa, ligger klart i dagen. Saaledes var mit remistilbud helt forsvarlig saavel schaklig som sportlig (fordi det sikret mig seieren) og moralsk (fordi man ventet paa partiets avslutning).

Hvor vanskelig det forøvrig er at gjøre en bondeovermagt gjældende i slike slutspil, har bl.a. vist sig i partiet Pillsbury-Marco i Wien 1903, hvor løper og fem bønder ikke formaadde at vinde mot taarn og en bonde. Likeledes kunde den geniale seierherre fra Dresden, Nimzowitsch, med to taarn og tre bønder sogar vinde mot Yates, som hadde taarn, løper og fem bønder, hvorav to forbundene fribønder. Og Aljechin behandler jo desuden slike slutspil med særlig virtuositet.“

Love

for
Norsk Schakforbund.

(Vedtatt paa kongresmøte i Kr.a. 8. juli 1922, med forandringer av 30. juni 1923, 5. juli 1924, 5. juli 1925 og 4. juli 1926).

§ 1.

Norsk Schakforbund er en sammenslutning av schakklubber i Norge.

§ 2.

Forbundets formaal er at styrke interessen for schakspillet ved at arrangere turneringer og matcher og bistaa ved oprettelsen af nye klubber.

§ 3.

Norsk Schakforbund avholder hvert aar en kongres, om mulig med turnering. Paa denne fattes beslutning om tid og sted for næste aars kongres.

§ 4.

Til styre vælges 7 medlemmer: præsident, vicepræsident sekretær kasserer samt 3 andre styremedlemmer. Desuden vælges 3 suppleanter samt 2 revisorer til at gjennemgaa forbundets regnskaper.

§ 5.

De tilsluttede klubber har ret til at danne schakkredser i tilslutning til forbundet. I disse kredser kan kun optas som medlemmer klubber, der allerede er tilsluttet forbundet. Kredsenes beslutninger maa ikke staa i strid med forbundets love.

Ingen klub kan samtidig være tilsluttet mer end én kreds. I de av kredseene arrangerede turneringer kan ingen spiller repræsentere mer end én klub i samme halvaar.

§ 6.

Styremedlemmer vælges paa kongressen for det følgende aar. Ved stemmegivning har de tilsluttede klubber stemmeret kun ved paa forhaand opnævnte og anmeldte repræsentanter. Enhver klub har ret til at vælge mindst 1 repræsentant. Klubber med indtil 50 medlemmer vælger 1 repr., klubber med medlemsantal af 50-100 vælger 2 repr. o. s. v. Dog har alle de tilsluttede klubbers medlemmer adgang til kongresmøtet og ret til at delta i diskussionen.

Har en klub ikke anledning til at sende saa mange repræsentanter som den er berettiget til, kan én repræsentant faa fuldmagt til at stemme for de ikke fremmøtte repræsentanter.

§ 7.

Styrebeslutninger fattes ved simpel stemmeflerhet; i tilfælde af stemmelikhet gjør formandens stemme utslaget. Formand og sekretær avgjør mindre vigtige anliggender.

§ 8.

De tilsluttede klubber skal hvert aar indsende en aarsberetning til forbundet.

§ 9.

De klubber, der tilhører forbundet, erlægger aarlig til dettes kasse en avgift af kr. 1,00 pr. medlem. Denne avgift kan ogsaa indbetales ved kredse. Kontingenget erlægges forskudvis for et aar og skal være indbetaalt inden 30. april hvert aar. De klubber, som betaler sin kontingenget i ret tid, faar „Norsk Schakblad“ gratis tilsendt.

Til grund for kontingengets beregning lægges medlemsantallet pr. 1. januar i det aar kontingenget skal betales.

Revideret regnskap skal fremlægges paa hver kongres.

§ 10.

Forbundet utgir som officielt medlemsblad „Norsk Schakblad — Organ for Norsk Schakforbund“. Bladets utgivelse besørges af forbundets styre.

§ 11.

Et medlem, som skylder kontingenget til en forening, tilsluttet „Norsk Schakforbund“, kan ikke staa som medlem av nogen anden forening tilsluttet forbundet før forholdet er ordnet.

§ 12.

Enhver tvist mellem de tilsluttede kredse eller klubber kan indbringes for styret. Styrets avgjørelse kan forebringes paa kongressen.

§ 13.

Norsk Schakforbund er tilsluttet Nordisk Schakforbund.

Av den indkomne kontingenget skal halvparten avsættes til bestridelse av utgifter i forbindelse med de kongresser med turneringer, som Norsk Schakforbund i henhold til Nordisk Schakforbunds love er forpligtet til at avholde.

§ 14.

Forslag til forandring i lovene skal behandles paa kongresmøte og maa være indsendt til styret senest 6 uker før møtets avholdelse. Saadanne forslag maa av styret forelægges de tilsluttede klubber 3 uker før møtets avholdelse. Til lovforandring utkræves $\frac{2}{3}$ flertal.

§ 15.

Forslag til forbundets opløsning indsendes og behandles som i § 14 bestemt. Beslutning om opløsning kræver dog enstemmig kongresmøte. Mulig overskud i kassen fordeles mellem klubberne i forhold til deres medlemsantal.

PARTIER

Omkampen om Norgesmesterskapet.

Efterfølgende 3 partier blev spillet i omkampen om norgesmesterskapet mellem H. C. Christoffersen og Lars Hanssen. Noter av Georg Christiansen.

406. Indisk parti.

Spillet i Oslo 9. okt. 1926.

H. C. Christoffersen.	Lars Hanssen.	
1. d2—d4	Sg8—f6	Kg8—f8
2. Sg1—f3	e7—e6	f7+e6
3. c2—c4	Lf8—b4†	Kf8—e7
	Et tamt spil. Man har følelsen af at begge spillere er nervøse og kun ønsker at avvikle saa hurtig som mulig.	26. b2—b3
4. Lc1—d2	— —	Ke7—d7
	Det vanlige er her Sb1—c3 eller d2. Den hvide loper pleier man at holde tilbage længst mulig. Tekstrækket er dog ikke daarlig. Det gir utvikling.	27. Kg1—f1
5. Sb1+d2	d7—d6	a7—a6
6. Dd1—c2	Dd8—e7	Sb5—c3
7. e2—e3	— —	Kd7—d6
	Viser sig merkværdig nok at være bedre end e2—e4.	Sc6—e7
8. — —	Lb4+d2†	Se7—c6
9. Lf1—d3	d7—d6	Sc6—b4
10. 0—0	c7—c5	Kd6—d7
11. d4+c5	d6+c5	a2—a3
12. Ld3—f5	Lc8+f5	Sb4—c6
13. Dc2+f5	Sb8—c6	Kd2—d3
14. Ta1—f1	Ta8—d8	Sc6—a5
15. Sf3—g5	h7—h6	Kd3—c2
16. Sg5—e4	Sf6+e4	Kd7—d6
17. Sd2+e4	Td8+d1	Sc3—e4†
18. Tf1+d1	Tf8—d8	Kd6—e7
19. Td1+d8†	De7+d8	b4+c5
20. h2—h3	b7—b6	Sb7+c5†?
21. Se4—c3	g7—g6	Sort tilbyr nu paany springeravbytte. Hvit ser nu gevinstfortsættelsen og bytter.
22. Df5—f3	Dd8—d6	Det følgende slutspil er lærerikt. Paa grund av dobbeltbonden kommer den hvide konge for langt frem og vinder.
23. Sc3—b5	Dd6—e6	43. Se4+c5
Df3—d5!	— —	44. Kd3—e4
	Hvis sort slaar vil det medfore mindst bondetap.	45. f3—f4
		46. e3+f4
		47. a3—a4
		48. g4+h5
		49. f4—f5
		Opgit.

407. Siciliansk parti.

Spillet i Oslo 10. oktober 1926.

Lars Hanssen. H. C. Christoffersen.

1. e2—e4 c7—c5
2. f2—f4 Sb8—c6

3. c2—c4? Svækker stillingen og gir sort raadighet over pkt. d4.
— — e7—e5!

Sort er opmerksom paa svakheten ved hvits spil. Hvis f4+e5 saa Dd8—h4† med bondegevinst.

4. d2—d3 d7—d6
5. Sb1—c3 Sg8—f6
6. Lf1—e2 Sc6—d4
7. Sg1—f3 e5+f4?

Bedre Lf8—e7. Hvis: f4+e5 saa Sd4+f3 Le2+f3 d6+e5 og hvit vil faa store vanskeligheter med sin d-bonde.

8. Lc1+f4 Lf8—e7
9. 0—0 0—0

10. Sf3+d4 e5+d4
Det ser ut som sort faar en svakhet med sin single-bonde paa d4 men det er saa sin sak at faa tak i den, imens staar den der og trykker.

11. Sc3—d5 Et forsok paa at ta bonden med det samme forer ikke til noget. Eks: Sc3—b5 Dd8—b6 a2—a4 a7—a5 og sort truer med Sf6+e4.

11. — — Sf6+d5

12. e4+d5 Hvit har nu overvekten paa drønningfloien. Det ansees for for at være en fordel.

12. — — f7—f5

Sort med sin overvekt paa kongefloien vil forsøke at lave en avgjørelse her.

13. b2—b3 Hvorfor ikke b2—b4?
— — g7—g5!

14. Lf4—g3. Det er tydelig at hvit har sine tanker for meget henvendt

408. Budapestvarianten.

Spillet i Drammen 16. okt. 1926.

H. C. Christoffersen. Lars Hanssen.

1. d2—d4 Sg8—f6
2. c2—c4 e7—e5

Trækket blev første gang brukt i en stormesterturnering i Budapest med godt resultat.

3. d4+e5 Sf6—g4
4. e2—e4! — —

paa at ta d-bonden. Teksttrækket gir anledning til gratis fremstøt av f-bonden.

14. — — Le7—f6
15. Dd1—c2 f5—f4
16. Lg3—f2 Lf6—e5
17. Dc2—b2 Hvit har benyttet tiden til angrep paa d-bonden som allikevel ikke falder; istedet burde været arbeidet ipaa drønningfloien.

17. — — Dd8—f6
18. h2—h3? — —
Gir sort anledning til avgjørende angrep.

18. — — f4—f3!
19. Le2+f3 Df6—f4
20. Tf1—e1 Df4—h2†
21. Kg1—f1 Tf8+f3

Ikke nødvendig at bruke storsleggen endnu. Lc8+h3 vil gi likesaa bra resultat.

22. g2+f3 Lc8+h3†
23. Kf1—e2 Le5—g3

24. Ke2—d1 Dh2+f2
25. Db2+f2 Lg3+f2
26. Te1—e7 h7—h5
27. Kd1—e2 Lf2—e3
28. b3—b4 g5—g4
29. c4—c5 Le3—g5
30. Te7+b7 — —

Det ene likesaa godt som det andet. Partiet er tapt.

30. — — Ta8—e8†
31. Ke2—f2 Lg5—h4†
32. Kf2—g1 g4+f3
33. Kg1—h2 Lh3+f4
34. c5—c6 Te8—e2
35. Kh2—h1 f3—f2
36. Ta1—f1 Te2—e1
Opgitt.

Det beste. Forsok paa at holde bonden gaar ut over stillingen og utviklingen.

4. — — Sg4+e5
5. f2—f4!? Baade — og. Den fremskudte bonde er sterkt i angrep, men kongefloien blir svak. En stormester sa herom: Man skal stadig true med f2—f4 (f7—f5) men betænke sig to gange for man gjor det. — —

5. — — Se5—c6
6. Lc1—e3 a7—a5?
Ut med officererne!
7. Sg1—f3 Sb8—a6
8. Lf1—e2 Lf8—c5?
Hjælper bare hvit. Løperen burde her gåa til b4 etterfulgt av Dd8—e7 med godt spil for sort.
9. Le3+c5 Sa6+c5
10. Sb1—c3 0—0
11. 0—0 d7—d6
12. Sf3—d4 Lc8—d7
13. Le2—f3 Tf8—e8
14. Sd4—b5 Sc6—a7
15. Sb5+a7 Ta8+a7
16. Dd1—d4 b7—b6
17. Ta1—e1 Ld7—c6
18. Sc3—d5 Sc5—e6
19. Dd4—d2 Lc6+d5
20. c4+d5 — —
Her var det fristende for hvit, som kun trenger remis, at slaa med e-bonden og for-enkle spillet.

20. — — Se6—c5
21. Dd2—d4 Ta7—a8
22. Te1—e3! Te8—e7
23. Lf3—d1! Dd8—f8

Sort aner uveiret og iler til hjælp.

24. Ld1—c2 Ta8—e8
25. Tf1—e1 g7—g6
26. a2—a3! — —

Nærmest et avventende træk for at lokke den sorte D til g7. Hvit maa nemlig her ha hat den følgende vakre kombination færdig.

26. — — Df8—g7
27. e4—e5! d6+e5
28. f4+e5 Sc5—d7

Sort har her regnet med at vinde en bonde, men faar andet at tenke paa.

29. Dd4—a4!! — —
e-bonden kan ikke slaaes. (Eks: 29. T+c5, 30. Da4+d7, Te5+e3, 31. Dd7+d8! og blir officer over.)

29. — — h7—h6
Luft for at faa plads til K, men det gir anledning til nye kombinationer.

30. e5—e6 f7+e6

31. d5+e6 Sd7—c5

32. Da4 g4 Dg7+b2

33. Lc2+g6 Te7—g7

34. Lg6—f7† Kg8—h8

35. Dg4—h3 Opgitt

Et parti som hvit har al ære av.

(Noter av Georg Christiansen.)

409. Aljechins aapning.

Konsultationsparti, spillet i Oslo juni 1925. Nedenstaende parti henter vi fra den nye schakpalte i „Rivertons Magasin“, som paa en udmerket maate redigeres av Tr. Aalheim.

J. Brekke og A. Benestad og
L. Hanssen W. Christiansen.

1. e2—e4 Sg8—f6
2. e4—e5 Sf6—d5
3. c2—c4 Sd5—b6
4. d2—d4 d7—d6
5. f2—f4 d6+e5
6. f4+e5 Sb8—c6

Den konsekvente fortsættelse, — sterke fortænksomme straks Lc8—f5, og med direkte angrep paa de fremskudte hvite bonden.

7. Lc1—e3 — —
Paa 7. Sg1—f3 følger Le8—g4 med trusselen Lg4+f3 efterfulgt av Sc6+d4.

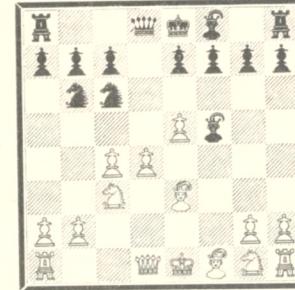
7. — — Le8—f5
8. Sb1—c3 — —

8. Lf1—d3 er daarlig paa grund av Lf5+d3. 9. Dd1+d3, Sc6+e5.

Derimot er 8. a2—a3 angitt som en

sterkere fortsættelse med muligheter for en utligning av spillet.

Stilling efter hvits 8de træk:

8. — — Sc6—b4!

Et nyt og interessant træk, aggressivt og mere i plan med sorts anlegg av partiet

i det hele. Ellers blir her almindelig spillet e7–e6 med sikkert spil for sort.

9. Ta1–c1 — —

Punktet c2 maa garderes.

9. — — c7–c5!

10. d4–d5 — —

Bedre er 10. Sg1–f3. Paa 10. d4+c5 følger drømmingbytte, eventuelt etterfulgt av Sb6–d7 med overlegen spil for sort.

10. — — e7–e6!

11. a2–a3 — —

Paa 11. d5–d6 viser Sb6–d7 (i tilf. etterfulgt av g7–g6 og Lf8–g7), hvor svak bonde e5 er, og hvor daarlig hvits bondestilling er underbygget. Om hvit efter 11... Sb6–d7 fortsætter med 12. a2–a3, kan med fordel følge Sb4–c6. 13. Sc3–b5 Ta8–c8. 14. Sb5–c7† Tc8+c7. 15. d6+c7 Dd8+c7, og sorts angrep blir avgjørende.

11. — — e6+d5!!
 12. a3+b4 d5–d4
 13. Dd1–f3 d4+e3
 14. Tc1–d1 Dd8–c8
 15. Lf1–e2 c5+b4
 16. Sc3–d5 Lf8–c5
 17. g2–g4 Lf5–c2
 18. Td1–c1 b4–b3
 19. Sg1–h3 Sb6+d5
 20. c4+d5 0–0
 21. 0–0 Lc5–d4
 22. Sh3–g5 Ld4+e5
 23. Le2–d3 e3–e2
 24. Ld3+e2 Le4+b2
- Opgitt.

Aljechins aapning.

En ny variant, av Erik Madsen, Fredrikstad.

1. e4 Sf6

2. Sc3 d5

Her pleier man at fortsette med 3. e5, Sd7 4. Sd5, Se5 o. s. v. men

3. ed: Sd5:

4. Df3! (Et nyt træk i denne stilling). Ser ut til at gi hvit utviklingsforsprang eller anden fordel.

A.

4. Df3 Sc3:

5. dc: Sc6

Med e6 stanger sort sig inde, og 5... e5 6. Lc4, De7 (6... Le6? 7. Le6: fe; 8. Dh5†), 7. Sh3 og hvit har godt spil.

6. Lb5 — —

Ikke 6. Lc4 for Se5!

6. — — Ld7

7. Le3 og hvit staar bedst. (Paa f. eks. 7. Se5 følger 8. Dd5!).

B.

4. Df3 Sb4

5. Lb5†

Ikke De4 p. g. a. 5... e6, ∞, f5.

5. — — Ld7

P. 5... Sc6, Sd7 eller c7, e6 følger La4 og blir drevet væk

6. Db7!:!

Sort har nu meget at vælge imellem men intet godt.

Slaa paa c2 med schak kan han ikke da han taper off. Der kan imidlertid følge.

1. 6. Db7: Lb5: 2) 6. Db7: c6
7. Sb5:! Sb8–a6 8. Da8: cb:
8. Sc7:† Sc7: 9. De4 e6
9. Db4: 10. d4

- 3) 6. Db7: Sb8–c6 4) 6. Db7: Sb8–c6
7. Lc6: Lc6: 7. Lc6: Sc6:
8. Db4: Lg2: 8. Sf3 og hvit beholder bonden.
9. d3 Lh1: 10. f3 og hvit vinder Lh1 og faar 2. S. mot T.

C.

4. Df3 e6
5. Le4 c6
6. Dg3! og sort faar et trængt spil.

D.

1. e4 Sf6
2. Sc3 d5
3. de: Sort kan nu la være at slaa paa d5 men maa efter f. eks.

3. — — Lf5

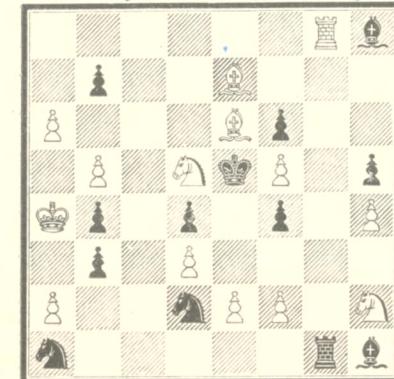
4. Lc4

enten gi bonden, eller koncentrere en del av sine stridskraefter om punktet d5, for at vinde den tilbake, hvilket burde ha en uheldig virkning paa hans spil.

Erik Madsen.

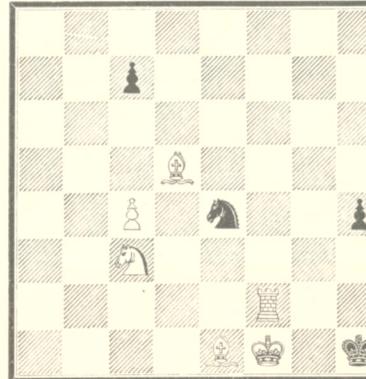
PROBLEMER

758. Leif Bøe, Stavanger. (Orig.)

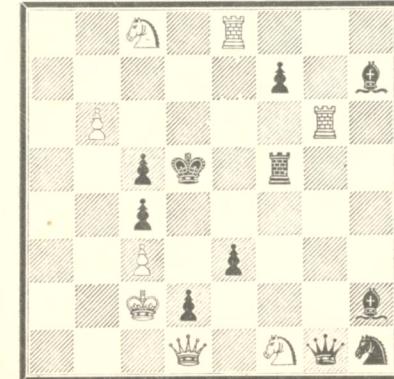
Matt i 4 træk.

759. A Gulbrandsen, Moss. (Orig.)

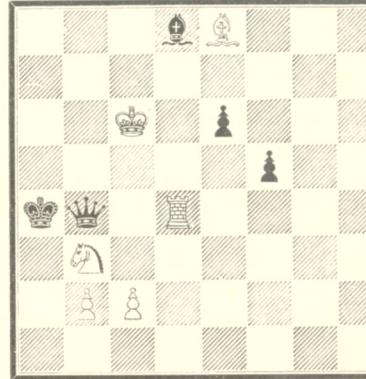
Selvmatt i 5 træk.

760. E. Letzén, Nordanå. (Orig.)

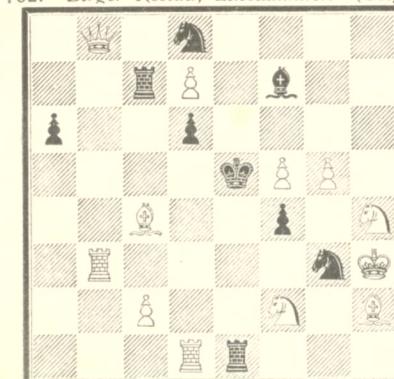
Matt i 2 træk.

761. E. Letzén. (Orig.)

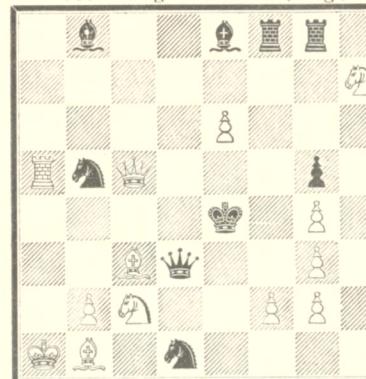
Matt i 2 træk.

762. Birger Restad, Lillehammer. (Orig.)

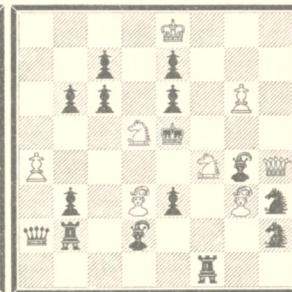
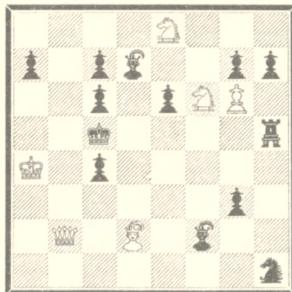
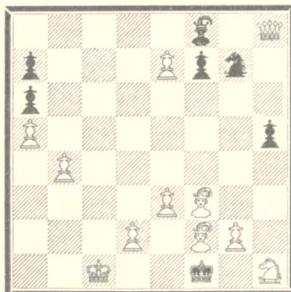
Matt i 2 træk.

763. Birger Restad. (Orig.)

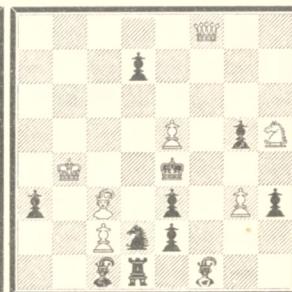
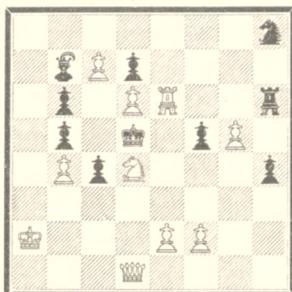
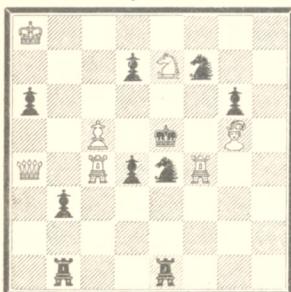

Matt i 2 træk.

PragerMønstermessens 1ste internationale 3-træksturnering 1926.

764. O. Duras, Prag.
1. præmie.765. K. Traxler, Dub.
2. præmie766. L. B. Lalkind, Moskva.
3. præmie.

Matt i 3 træk.

767. J. Gentner, Prag.
4. præmie.768. J. Drnek, Horozdovice.
5. præmie.769. J. Chocholous, Prag.
1. Hædr. omtale.

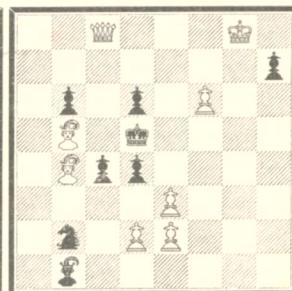
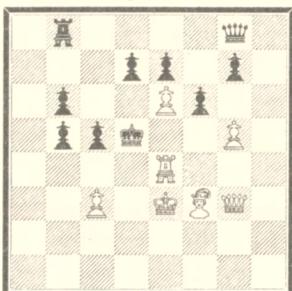
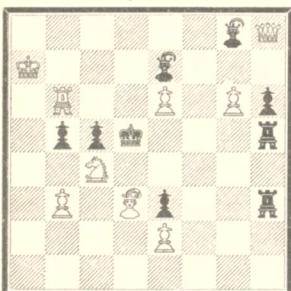
Matt i 3 træk.

Trollhättans Schacksällskaps 9de internationale problemtur.

770. N. K. Malachoff, Praskowea
1. præmie.

2. præmie.

3. 4. præmie exæquo.

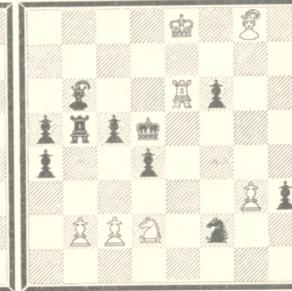
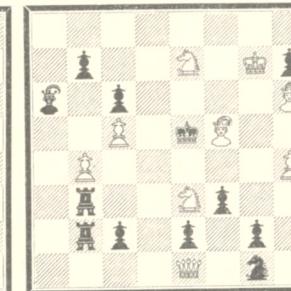
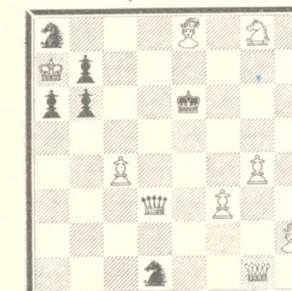

Matt i 3 træk.

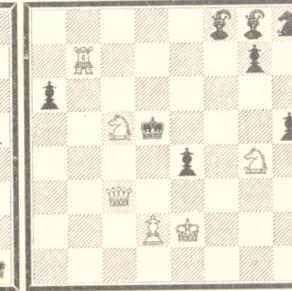
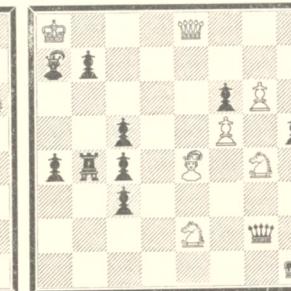
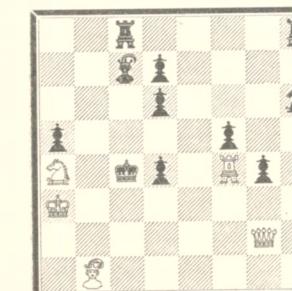
Trollhättans Schaksällskaps turn. (fortsat).

773. Dr. E. Palkoska, Prag.
3—4. præmie exæquo.774. Dr. E. Palkoska, Uppsala.
5. præmie.

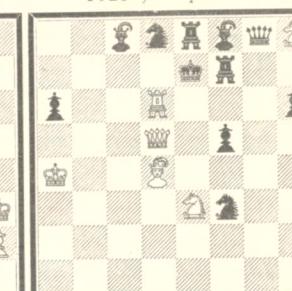
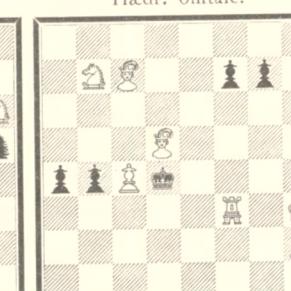
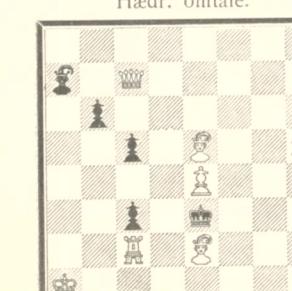
Hædr. omtale.

Matt i 3 træk.

776. N. K. Malakoff.
Hædr. omtale.

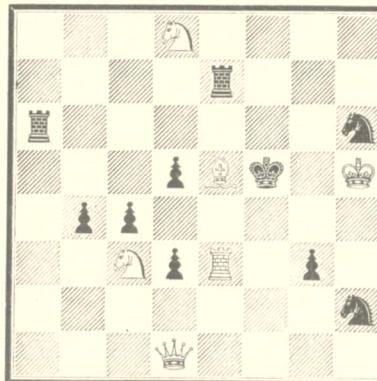
Matt i 3 træk.

779. M. Havel, Prag.
Hædr. omtale.

Matt i 3 træk.

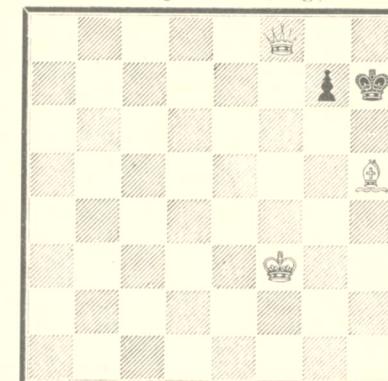
780. Th. C. Henriksen.
Hædr. omtale.781. P. F. Blake.
(„Bristol Times and Mirror
1925“) 1. præmie.

782. J. Scheel, Slemdal. (Orig.)

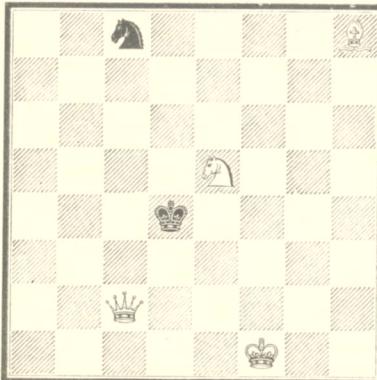
Matt i 3 træk.

783. J. Scheel. (Orig.)

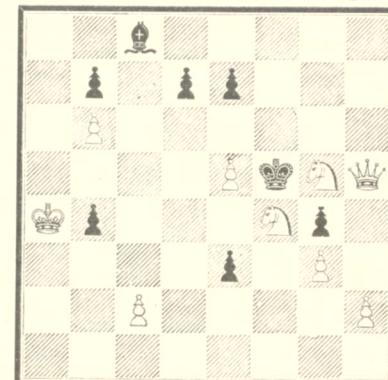
Matt i 3 træk.

784. J. Scheel. (Orig.)

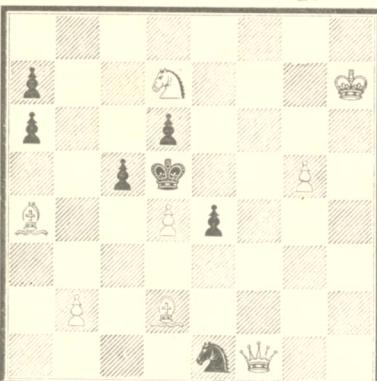
Matt i 3 træk.

785. O. M. Olsen, Oslo (Orig.)

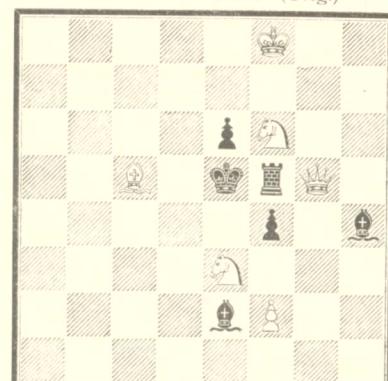
Matt i 3 træk.

786. O. M. Olsen. (Orig.)

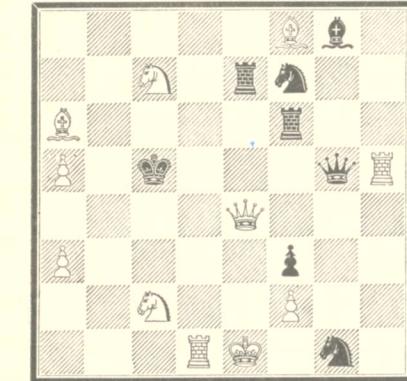
Matt i 3 træk.

787. O. M. Olsen (Orig.)

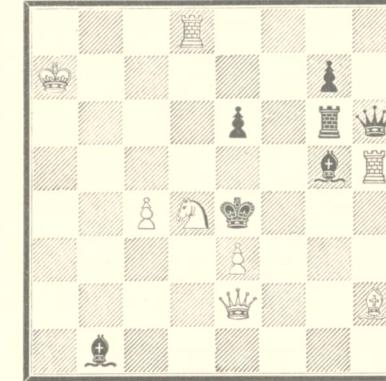
Matt i 2 træk.

788. J. A. Schiffmann, Kistrinan. (Orig.)

Matt i 2 træk.

789. J. A. Schiffmann. (Orig.)

Matt i 2 træk.

"Morgenbladet"s 2den opgaveturnering.

I anledning av at "Morgenbladet"s schakspalte den 4de mai 1927 vil kunde feire sit 25 aarsjubilæum utskriver "Morgenbladet" en turnering for opgaver i 3 træk, direkte matt.

Kun norske opgaveforfattere kan delta. Hver deltager kan indsende indtil 4 opgaver, som ikke tidligere maa ha været offentliggjort.

Opgaverne, som skal være optegnet paa diagram og forsynet med motto, løsning og være ledsaget ay forseglet navneseddel, maa inden 15de februar 1927 (poststemplets datum) være avsendt til schakredaktøren, oberstløitnant Vaage, adresse Fosswinckels gate no. 9, Bergen. Rettelser av indsendte feilagtige opgaver kan indsendes samme steds inden 15de marts 1927.

Der opsettes 5 præmier: 1 a kr. 60, 1 a kr. 40, 1 a kr. 30 og 1 a kr. 20 samt en opgavesamling (Johan Scheel 200 schakopgaver).

Dommer: Hr. cand. Jur. J. Scheel, Slemdal.

Dommen tænkes offentliggjort i schakpalten i begyndelsen av mai 1927 og blir endelig, hvis der inden en maaned efter de præmierte opgavers offentliggjørelse ikke er indkommet til schakredaktøren nogen anmerkning mot opgavernes korrekthet eller originalitet.

Turneringsopgaverne blir "Morgenbladet"s schakspaltes eiendom.

Rettelse. I nr. 752 skal paa a1 staa sort løper. 747 skal ha hvit taarn d8.

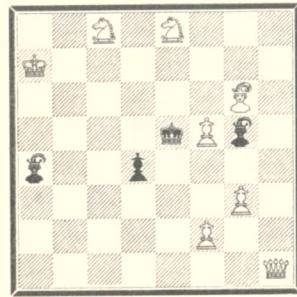
Brevkasse. Tak for løsninger og problemer fra: L. B., Stavanger), B. R., (Lillehammer), O. M. O., (Oslo), J. J., (Rustene). G., (Oslo), J. S., (Slemdal), J. A. S., (Kistrinan).

Løsninger.

April — Mai.

705. (Gulbrandsen), 1. Lc6, 2. Sd5, 3. Lb5.
Er desverre biløslig ved: 1. Sb1 eller 1. Sd1 eller 1. Se4, idet S i 3. træk plaseres paa c4. Desuten ogsaa ved: Lc4, 2. Sd5, 3. Ta6, og ved: 1. Sa2, 2. Lc4, 706. (Olsen). 1. Sg7—f5, Kf4, 2. S+f3!; e3, (Kf6), 2. De6†; f2, 2. Dc7†.
707. (Olsen), 1. Kd2.
708. (Restad), 1. Th3.
709. (—, —), 1. Sb7.
710. (—, —), 1. Dg4.
711. (Scheel), 1. Dc2, truer 2. Dd3†; e4, 2. c6; De4, 2. Db3†, Dh4, 2. Sc7!
712. (Togstad og Henriksen), 1. Lh3, truer 2. Se1†; Ig6, (Lb5), 2. Sh4†; d+e, 2. Sg5†, d5, (Da6), 2. Sd2†.
713. (Knudsen), 1. d7, truer 2. d3; Lf8, 2. Sd61; f3, 2. Lb8†.
714. (Nielsen), 1. Se5 truer 2. D+e7; Lh2, 2. Sc4!; h+g, 2. Lc3†.
715. (Henriksen), 1. Dd2 truer 2. Sg6†; Lb5, 2. Dh6; Sd4, 2. Dc3!

Vi gjengir nedenfor dommerens hr. J. Scheels bemerkninger til de 3 siste problemer.

*O. C. Budde.*Oesterreichische Lesehalle,
april 1882.Matt i 2 træk.
1. Sf6

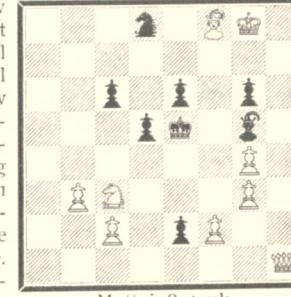
Trods disse indvendinger og tiltrode for at opgaven saaledes i nogen grad har karakteren en utvidet 2-trækker, mener jeg imidlertid at den nydelige maate, hvorpaas hovedspillet er introdusert (paa en helt anden maate end i Schiflers opgave) saa at det kommer som noget av en uventet aabenbaring, og den stille trudselsvariant med ren loper-matt, samt endelig den 3. næste lille variant efter f3, gør opgaven fuldt fortjent til 1. præmie.

Nr. 714. Kan uten tvil gjøre krav paa anden plads med sin fine stille trudsel og den gode stille variant efter Lh2. Det er synd at hvit bonde a3 var nødvendig.

Nr. 715. Vendingene i denne opgave er svært forslitte, men den er velkonstruert med to stille varianter, hvorav fortsættelsen efter Sd4 ikke er let at se i en fart. Det er ikke klart, hvorfor ikke hvit konge kunde staa paa h7, hvorved hvit bonde h5 vilde være overflødigjort.

(Med hvit konge paa h7 vil der opstaa dobbeltspil. Red.).

Norsk Schakblad — Organ for Norsk Schakforbund — utkommer med 10 hefter aarlig og koster kr. 8.— pr. aargang. For medlemmer av klubber tilsluttet Norsk Schakforbund kr. 6.— pr. aarg. Korrespondance vedr. problemer sendes hr. Th. C. Henriksen, Fredrikstad; al anden korrespondance adresseres Norsk Schakblad, boks 246, Trondhjem.

V. Schiffer.
Præmieret (før 1998).Matt i 3 træk.
1. Se4, d4 2. Sf6!

INDHOLD:

Side.	Side.
Diverse artikler.	
Aljechins aapning	114
Bladsaken	11, 12
Capablancas feiltrek	50
Christoffersen, H. C.	97
Dalseg, O. Trygve	1
Monrads system	13
Moskvaturneringen	4
Norsk Schakforbunds 11. kongres med turnering	11
Indbydelse	50
Foran landsturneringen	71
Referat	81
Oslo-systemet	101
Schakkarneval	34
Schakspillet i det 16.—19. aarh. 2, 66, 99	
To fribønder mot kvalitet	108
Love for Norsk Schakforbund	109
Verdens korteste forgaveparti	72
En passant.	
Danmark	73
England	7, 88
Holland	88
Polen	88
Rusland	6, 88
Sverige	73
Tsjeko-Slovakia	88
Østerrige	6, 7
Ungarn	6
Verdenschakforbundet	73
Burns, Amos	7
Capablanca	6, 88
Lasker	6, 88
Reti	6, 88
Spielmann	6
Billeder.	
Christoffersen, H. C.	97
Dalseg, O. Trygve	1
Klub og kreds.	
Alvøens Schakklub	104
Bergens Schakklub	10, 34, 69, 102
Bærums Schakselskap	37
Drammens Schakklub	68, 104
Fredrikstad Schakselskap	9, 92
Halsens Schakklub	8
Hamar Schakklub	102
Moss Schakklub	36, 106
Namsos Schakklub	54
Bergens og Omegns Schakkreds	105
Porsgrund Schakselskap	104
Sandnes Schakklub	104
Sarpsborg Schakklub	105
Selbak Schakklub	106
Oslo Schakselskap	9
Schakklubben Caissa	8, 53, 70, 102
—, — Frem	8
Turneringer.	
Hastings	7
Norsk Schakblads turneringer	33
Semmering	37
Wien (Trebisch Minde)	39
Dresden	67
Partier og partislutninger spillet av:	
Ahlberg, A.	56
Aljechin	23, 43, 44, 76
Asztaloz	28
Balla	28
Benestad	113
Boguljubow	19
Brekke	113
Capablanca	16, 21, 25
Chotimirski	22

	Side.		Side
Problemlister.			
Bergens Schakkubl	63, 78	Mari	94
Brisbane Courier	32	Marin	94
British Chess Problem Soc.	30, 32	Martin	94
Dresdner Anzeiger	30	Moseley	29
Falkirk Herald	94	Nilsen, Kr.	30, 46, 63, 78, 80
Fyens Stiftstidende	30, 32	Olsen, O.	29, 45, 61, 93, 118
Hvar 8 Dag	32	Palkoska	77, 80, 94, 117
Manhem	32, 46	Petterson, E.	46
Morgenbladets 2. opg.turn.	119	Prytz	30
Narodni Osvobozeni	32	Restad, B.	61, 93, 115
Narodni Politika	46	Rietveld	80
Neue Leipziger Zeitung	32	Rduch, Fr.	94, 116
Prager Mönster Messe	32	Scheel, Johan	29, 45, 118
Prager Presse	80	Nr. 11 av And. Gulbrandsen	
Sächsischen Schachb.	94	26	
Schackvärlden	32	Studier.	
Slovenske Naroda	47		
Problemer av:			
Aakerblom	46	Mari	94
Andrade	30	Marin	94
Blake	117	Martin	94
Bonavia-Hunt	94	Moseley	29
Brunner	79	Nilsen, Kr.	30, 46, 63, 78, 80
Bøe, Leif	115	Olsen, O.	29, 45, 61, 93, 118
Cisar	47	Palkoska	77, 80, 94, 117
Chocholous	116	Petterson, E.	46
Cvik	80	Prytz	30
Cumpe	117	Restad, B.	61, 93, 115
Drnek	47, 116	Rietveld	80
Duras	47, 116	Rduch, Fr.	94, 116
Dworak	29, 45	Scheel, Johan	29, 45, 118
Eighch, Eustace	93	Nr. 11 av And. Gulbrandsen	
Hillermann	62, 93	26	
Fjeld, R.	78	Studier.	
Frigl	30		
Gentner	116		
Guidelli	79		
Gulbrandsen, Andr.	61, 77, 115		
Havel	77, 79, 80, 117		
Heathcote	29		
Henriksen, Th. C.	30, 45, 46, 62, 63, 78,		
	79, 117		
Hladik	46		
Howard	94		
Hume	47		
Jensen, Aug.	45		
Juchli	79		
Kadera	46		
Kainer	80		
Knudsen, Birger	46, 62, 63, 77		
Kosek	47		
Kubbel	30		
Larsen, K. A. K.	46, 79		
Lalkind	116		
Laue	49		
Letzen	115		
Malachoff	30, 116, 117		

	Side.		Side.
Mari	94	Schiffmann	119
Marin	94	Strømberg	78
Martin	94	Togstad, J.	62
Moseley	29	Traxler	116
Nilsen, Kr.	30, 46, 63, 78, 80	Troicky	47
Olsen, O.	29, 45, 61, 93, 118	Vasta	46
Palkoska	77, 80, 94, 117	Vetter	94
Petterson, E.	46	Wahlmark	117
Prytz	30	Weenink	29
Restad, B.	61, 93, 115	White, A. C.	79
Rietveld	80	Studier.	
Rduch, Fr.	94, 116		
Scheel, Johan	29, 45, 118		